

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/19120 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 22 november 2007 in het geding
tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 17 november 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van I (hierna: de vreemdeling) om op hem artikel 64 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) toe te passen afgewezen.

Bij besluit van 2 mei 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 22 november 2007, verzonden op 26 november 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit neemt op het gemaakte bezwaar met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 2 januari 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de grieven 1 en 2, in onderlinge samenhang gelezen, klaagt de staatssecretaris onder meer dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat, gelet op de beperkte reikwijdte van de vraagstelling aan het Bureau Medische Advisering (hierna: het BMA), er concrete aanknopingspunten voor twijfel aan de juistheid en volledigheid van het door het BMA gegeven advies bestaan. Door daaraan ten grondslag te leggen dat blijkens het bepaalde in artikel 64 van de Vw 2000 had dienen te worden onderzocht of reizen naar het land van herkomst voorzienbaar tot schade aan de gezondheid van de vreemdeling zal leiden en zo ja, in hoeverre een dergelijk effect aanvaardbaar is te achten, en dat derhalve ten onrechte niet aan het BMA is voorgelegd of het voor de vreemdeling verantwoord is om te reizen, heeft de rechtbank miskend dat het advies van het BMA terecht is opgesteld aan de hand van de aan hem voorgelegde vragen, aldus de staatssecretaris.

2.1.1. Ingevolge artikel 64 van de Vw 2000 blijft uitzetting achterwege, zolang het, gelet op de gezondheidstoestand van de vreemdeling of die van een van zijn gezinsleden, niet verantwoord is om te reizen.

2.1.2. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer bij uitspraak van 25 juli 2006 in zaak nr. 200601304/1; JV 2006/351), is een advies van het BMA een deskundigenadvies aan de minister ten behoeve van de uitoefening van diens bevoegdheden. Daartoe dient het op een onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze te zijn opgesteld. Indien aan deze eisen is

voldaan, mag de minister bij de beoordeling van een aanvraag van een zodanig advies uitgaan, tenzij er concrete aanknopingspunten zijn voor twijfel aan de juistheid of volledigheid ervan.

2.1.3. Ter beoordeling van het verzoek van de vreemdeling om toepassing van artikel 64 van de Vw 2000 is het BMA bij brief van 17 juli 2006 verzocht om aan de hand van de in die brief gestelde vragen te adviseren over diens gezondheidstoestand. Onder meer is aan het BMA voorgelegd of de vreemdeling, op basis van de huidige medische inzichten, gezien diens klachten kan reizen, zo ja, met welke voertuigen kan worden gereisd en welke medische voorzieningen voor, tijdens en direct na de reis dienen te worden gerealiseerd, zo nee, of betrokkene tijdelijk of blijvend niet kan reizen en, indien hij tijdelijk niet kan reizen, wanneer hij wel weer zal kunnen reizen en welke voorzieningen voor, tijdens of direct na de reis dienen te worden gerealiseerd.

Het BMA heeft bij advies van 10 november 2006 (hierna: het BMA-advies) deze vragen beantwoord. In dit advies wordt geconcludeerd dat, voor zover thans van belang en samengevat weergegeven, er voor de vreemdeling fysiek geen beperkingen bestaan om te reizen en dat hij, gezien de huidige medische inzichten, wordt geacht in staat te zijn met gangbare vervoermiddelen te reizen, zij het dat wel enige medische voorzieningen voor, tijdens en direct na de reis noodzakelijk zijn. Verder vermeldt het BMA-advies dat de vragen of de vreemdeling tijdelijk of blijvend niet kan reizen, en, indien hij tijdelijk niet kan reizen, wanneer hij wel weer zal kunnen reizen, in dit geval niet van toepassing zijn.

2.1.4. Hoewel aan het BMA niet de vraag is voorgelegd of het voor de vreemdeling verantwoord is om te reizen, ligt het antwoord daarop besloten in de combinatie van antwoorden in het BMA-advies zoals hiervoor in 2.1.3. weergegeven. De rechtbank heeft ten onrechte overwogen dat, gelet op de reikwijdte van de aan het BMA voorgelegde vraagstelling, concrete aanknopingspunten voor twijfel aan de juistheid en volledigheid van het BMA-advies bestaan. De grief slaagt in zoverre.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. Hetgeen overigens is aangevoerd, behoeft geen bespreking. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 2 mei 2007 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover daarop, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog moet worden beslist.

2.3. De vreemdeling heeft naar voren gebracht dat de reactie van zijn behandelend psychiater van 4 december 2006 op het BMA-advies ten onrechte niet aan het BMA is voorgelegd.

2.3.1. Uit het BMA-advies, voor zover thans van belang en samengevat weergegeven, blijkt dat de vreemdeling behandeling van een psychiater en medicatie behoeft vanwege een dreigend recidief psychose, die levensbedreigend voor hem en anderen kan zijn. Verder concludeert het BMA dat een intensivering van de behandeling bij uitzetting zeer waarschijnlijk aan de orde is. Het uitblijven van de behandeling op korte termijn zal tot een

medische noodsituatie leiden, doch behandeling is in het land van herkomst mogelijk, aldus het BMA-advies.

Uit de brief van 4 december 2006 blijkt dat het BMA en de behandelend psychiater van de vreemdeling niet van mening verschillen over de medische toestand van de vreemdeling. De psychiater heeft vervolgens uiteengezet dat hij verwacht dat bij intensivering van de klachten niet kan worden volstaan met de in het BMA-advies vermelde medicatie, dat in een voorkomend geval de in Marokko aanwezige medische expertise onvoldoende zal zijn en dat de benodigde psychiatrische behandeling, indien die in het land van herkomst zal worden gegeven, weinig kans van slagen zal hebben. Ten slotte heeft de behandelend psychiater gesteld dat de door het BMA gestelde reisvoorwaarden praktisch onvoldoende, onrealistisch en niet haalbaar zijn.

De aldus door de behandelend psychiater van de vreemdeling bij brief van 4 december 2006 naar voren gebrachte omstandigheden zijn niet bij het BMA-advies betrokken. Deze brief bevat, gelet op de inhoud ervan, in zoverre concrete aanknopingspunten voor twijfel aan de juistheid dan wel volledigheid van dit advies dat de staatssecretaris daarvan niet mocht uitgaan zonder deze brief ter nadere reactie aan het BMA voor te leggen. De beroepsgrond slaagt.

2.4. Het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 2 mei 2007 van de staatssecretaris is gegrond. Dat besluit komt voor vernietiging in aanmerking, omdat het in strijd met artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht niet zorgvuldig is voorbereid. De staatssecretaris dient een nieuw besluit op het door de vreemdeling gemaakte bezwaar te nemen met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen.

2.5. De staatssecretaris dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 22 november 2007 in zaak nr. 07/19120;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep gegrond;
- IV. vernietigt het besluit van de staatssecretaris van 2 mei 2007, kenmerk 9201-21-0173;
- V. veroordeelt de staatssecretaris tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 966,00 (zegge: negenhonderdzesenzestig euro) geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient door de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) aan de secretaris van de Raad van State (bankrekening Raad van State 192323091) onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald;
- VI. gelast dat de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) aan de vreemdeling het door hem betaalde griffierecht ten bedrage € 143,00 (zegge: honderddrieënveertig euro) voor de behandeling van het beroep vergoedt;
- VII. bepaalt dat van de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) een griffierecht van € 428,00 (zegge: vierhonderdachtentwintig euro) wordt geheven.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. M.G.J. Parkins-de Vin, leden, in tegenwoordigheid van mr. E.J.J.M. van Tielraden, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

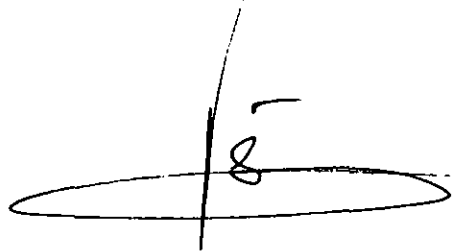
w.g. Van Tielraden
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 18 november 2008

513.

Verzonden: 18 november 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a stylized 'S' or 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

H

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch

Sector bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 07/19120

Uitspraak van de enkelvoudige kamer van 22 november 2007

inzake

geboren op
nationaliteit Marokkaanse,
verblijvende te
eiser,
gemachtigde mr. K. Wijnmalen,

tegen

de staatssecretaris van Justitie,
te Den Haag,
verweerder,
gemachtigde mr. F. Ticheler.

Procesverloop

Bij besluit van 17 november 2006 heeft verweerder geweigerd eiser in aanmerking te brengen voor opschorting van het vertrek op grond van artikel 64 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000).

Tegen dit besluit heeft verweerder bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 2 mei 2007 heeft verweerder het bezwaar van eiser ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft eiser beroep ingesteld.

Het beroep is behandeld ter zitting van 2 november 2007, waar eiser is verschenen in persoon, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

Overwegingen

1. In deze uitspraak wordt waar nodig onder verweerder tevens verstaan de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie dan wel de minister van Justitie
2. Aan de orde is de vraag of het besluit van 2 mei 2007 in rechte stand kan houden.

AWB 07/19120

2

3. De rechtbank gaat daarbij uit van de volgende feiten en omstandigheden. Eiser is van 3 november 1992 tot 2 april 1996 in het bezit geweest van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd met als beperking 'verblijf bij partner dan wel echtgenote'. Uit dit huwelijk is op _____ zoon _____ geboren. Na verbreking van deze relatie is aan eiser op 2 april 1996 een verblijfsvergunning verleend met als doel 'voortgezet verblijf na verbreking huwelijk'. Eisera aanvraag om deze vergunning te verlengen is bij beschikking van 24 februari 1998 afgewezen omdat hij op de peildatum niet beschikte over een arbeidsplaats voor nog tenminste één jaar. Deze procedure is geëindigd met een onherroepelijke uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 26 oktober 2001, waarbij het beroep tegen het ongegrond verklaard bezwaar ongegrond is verklaard. Op 5 juni 2003 heeft eiser een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'arbeid in loondienst'. Deze aanvraag is bij beschikking van 8 juli 2004 afgewezen vanwege het ontbreken van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf. Deze procedure is geëindigd met een onherroepelijke uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Dordrecht van 25 april 2006, waarbij het beroep van eiser ongegrond is verklaard. Op 28 juni 2006 heeft eiser een beroep gedaan op artikel 64 van de Vw 2000.
4. Verweerder heeft zich in het bestreden besluit op het standpunt gesteld dat ten aanzien van eiser geen sprake is van een situatie als bedoeld in artikel 64 van de Vw 2000. Verweerder heeft zijn standpunt gebaseerd op het advies van het Bureau Medische Advisering (BMA) van 10 november 2006. Uit dit advies blijkt dat eiser onder bepaalde reisomstandigheden waaraan verweerder zich committeert, fysiek in staat is te reizen. De aanvullende informatie over de gezondheidstoestand van eiser zoals verwoord in de brief van 4 december 2006 van P.W. Wisman, behandelend psychiater, leidt volgens verweerder niet tot een ander standpunt.
5. Eiser heeft zich op het standpunt gesteld dat de conclusies in het genoemde BMA advies niet overeenstemmen met die van behandelend psychiater, P.W. Wisman. In reactie op dit BMA advies heeft eisera psychiater in voormelde brief van 4 december 2006 – voor zover hier van belang – onder meer aangegeven van mening te zijn dat een gedwongen vertrek en verblijf in Marokko niet zonder zeer ernstige gezondheidsrisico's kan geschieden. Wisman verwacht naast psychotische klachten een depressief beeld met melancholie en sterke suicidaliteit. Volgens Wisman kan eiser technisch gesproken reizen, in die zin, dat eiser niets mankeert aan zijn bewegingsapparaat. Wisman verwacht echter dat bij een gedwongen vertrek de psychose van eiser zeer heftig tot een levensgevaarlijke uitbarsting zal komen, levensgevaarlijk zowel voor eiser zelf als voor allen in zijn directe buurt, omdat eiser op zo'n moment niet langer meester is over zijn gedachten en handelingen. Mocht het vervoer naar Marokko slagen dan acht Wisman de kans op suicide onaanvaardbaar hoog. Het in het BMA advies vermelde voorstel om medische voorzieningen te treffen voor, tijdens en direct na de reis acht Wisman sympathiek en theoretisch juist, maar praktisch onvoldoende, onrealistisch en niet haalbaar.
6. Volgens eiser is verder niet inzichtelijk geworden waarom het BMA zich ten aanzien van zijn medische situatie met name baseert op de schriftelijke informatie van zijn behandelaar van 28 juni 2006, maar daarvan afwijkt bij de vraag of eiser in staat moet worden geacht om te reizen. Bovendien is volgens eiser niet duidelijk waarom verweerder voormelde reactie van zijn psychiater van 4 december 2006 niet heeft voorgelegd aan het BMA.
7. De rechtbank overweegt als volgt.

AWB 07/19120

3

8. Ingevolge artikel 64 van de Vw 2000 blijft uitzetting achterwege zolang het gelet op de gezondheidstoestand van de vreemdeling of die van een van zijn gezinsleden niet verantwoord is om te reizen.

9. Verweerder heeft artikel 64 van de Vw 2000 aldus uitgelegd dat in de volgende twee situaties uitzetting achterwege blijft:

"Ingeval het BMA aangeeft dat het vanwege de gezondheidstoestand van de vreemdeling of van één van zijn gezinsleden niet verantwoord is om te reizen; of

ingeval stopzetting van de medische behandeling een medische noodsituatie zal doen ontstaan én

de medische behandeling van de betreffende medische klachten niet kan plaatsvinden in het land van herkomst of ander land waarheen betrokkene zich kan verwijderen; én

de medische behandeling ter voorkoming van het ontstaan van deze noodsituatie naar verwachting langer dan een jaar zal duren."

10. De rechtbank stelt vast dat de afwijzing van het beroep op artikel 64 van de Vw 2000 is gebaseerd op het advies van het BMA van 10 november 2006. Dit advies is gebaseerd op schriftelijke informatie van de behandelend psychiater van eiser, P.W. Wisman, van 28 juni 2006, eigen onderzoek door de BMA-arts alsmede op informatie van International SOS inzake de verkrijgbaarheid van medicijnen en de relevante medische behandeling in Marokko. Uit het uitgebrachte BMA-advies blijkt dat eiser psychische klachten heeft, bestaande uit een dreigend recidief psychose met imperatieve hallucinaties, welke levensbedreigend kunnen zijn voor hemzelf of anderen. Eiser ontvangt, naast ambulante behandeling door een psychiater, medicatie. De behandeling is van tijdelijke aard. Onduidelijk is hoe lang de psychiatrische behandeling dient te worden voortgezet. In het geval van een gedwongen uitzetting kunnen psychotische belevingen terugkeren en een intensivering van de behandeling is dan zeer waarschijnlijk aan de orde.

Voorts verwacht de adviseur dat als gevolg van het staken van de behandeling een medische noodsituatie op korte termijn zal plaatsvinden, doch in het BMA-advies is tevens aangegeven dat de medicatie van eiser gegarandeerd beschikbaar is in Marokko en dat ambulante behandeling mogelijk is in The Ar Razi Hospital (het psychiatrisch ziekenhuis van de medische universiteit) in Rabat, dan wel het Sheikh Zayed Hospital. De medisch adviseur van het BMA concludeert dat totale behandeling van eiser in Marokko mogelijk is.

Verder wordt eiser in staat geacht te reizen met alle gangbare vervoermiddelen als boot, trein, bus, auto en vliegtuig. De medisch adviseur heeft wel aanwijzingen dat enige medische voorziening voor, tijdens of direct na de reis noodzakelijk is.

11. Blijkens vaste jurisprudentie (onder meer de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) van 2 november 2005, JV 2005/473) moet een advies van het BMA aangemerkt worden als een deskundigenadvies aan verweerder ten behoeve van de uitoefening van zijn bevoegdheden. Indien een zodanig advies op onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze is opgesteld, onder aanduiding van de bronnen, waaraan deze is ontleend, mag verweerder bij de besluitvorming in beginsel van dat advies uitgaan, tenzij concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid of volledigheid ervan.

12. Tussen partijen is niet langer in geschil dat het BMA-advies van 10 november 2006 in zoverre voldoende inzichtelijk is dat in het advies duidelijk wordt vermeld welke bronnen zijn geraadpleegd en op grond waarvan is geconcludeerd dat er ten aanzien van eiser

AWB 07/19120

4

fysiek geen beperkingen zijn met betrekking tot reizen met gangbare vervoermiddelen en dat de medische behandeling en medicatie in Marokko beschikbaar zijn. Voorts bestaat er tussen de medisch adviseur van het BMA en de behandelend psychiater geen verschil van mening over de medische toestand van eiser. Verder wordt de aanwezigheid van de in het BMA-advies aangegeven behandelingsmogelijkheden op zich niet betwist, maar de behandelend psychiater heeft aangegeven die behandelingsmogelijkheden in het geval van verzoeker als theoretisch te beschouwen.

13. Met eiser is de rechtbank evenwel van oordeel dat er niettemin concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid en de volledigheid van het door het BMA gegeven advies. Deze twijfel komt voort uit de beperkte reikwijdte van de vraagstelling die verweerder aan het BMA heeft voorgelegd die er in feite louter op neer komt of behandeling van psychiatrische ziekten in het algemeen in Marokko mogelijk is en of eiser in staat is om te reizen. De rechtbank stelt vast dat aan het BMA niet de vraag is voorgelegd of het, gelet op de gezondheidstoestand van eiser, niet alleen mogelijk maar ook verantwoord is te achten om te reizen. Het ontbreken van een antwoord op deze vraag klemt te meer in een geval als het onderhavige waarin te voorzien is dat reizen naar het land van herkomst een negatieve invloed zal hebben op de gezondheidstoestand van eiser. Deze vraag ontbreekt dan ook ten onrechte in de door verweerder opgestelde criteria die ten tijde van belang in onderdeel B8/10 van de Vc 2000 met betrekking tot de toepassing van artikel 64 van de Vw 2000 zijn opgenomen. Anders dan verweerder heeft gedaan, dient deze bepaling aldus te worden uitgelegd, dat onderzocht dient te worden of reizen naar het land van herkomst voorzienbaar zal leiden tot schade van de gezondheid van de betrokken vreemdeling en zo ja, of en in hoeverre een dergelijk effect aanvaardbaar is te achten. De rechtbank verwijst in dit verband tevens naar een uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch van 17 juli 2007, AWB nummers 05/56328 en 05/56331, LJN nummer: BA9915. Het voorgaande brengt met zich dat verweerder een te beperkte en daarmee onjuiste toepassing heeft gegeven aan artikel 64 van de Vw 2000.

14. Dit klemt te meer nu eiser reeds in bezwaar een brief van 4 december 2006 van zijn behandelend psychiater heeft ingebracht waarin in niet mis te verstane bewoordingen een gemotiveerd standpunt inzake de gedwongen uitzetting naar Marokko wordt ingenomen. Zoals hiervoor reeds is aangegeven geeft deze arts in zijn aanvullende brief onder meer aan te verwachten dat bij een gedwongen vertrek eisers psychose zeer heftig tot een levensgevaarlijke uitbarsting zal komen en levensgevaarlijk zal zijn voor zowel zijn eigen persoon als voor allen in zijn directe buurt. Het risico op suicide acht zijn behandelaar onaanvaardbaar hoog. Bij brief van 11 oktober 2007 heeft de behandelend psychiater bevestigd dat de situatie van eiser niet veranderd is ten opzichte van de brief van 4 december 2006.

15. Verder overweegt de rechtbank dat blijkens de redactie van artikel 64 van de Vw 2000 de wetgever bij de beantwoording van de vraag of het, gelet op de gezondheidstoestand van de vreemdeling, verantwoord is om te reizen aan verweerder geen beoordelingsruimte heeft gegeven. De toetsing door de rechtbank van de toepassing van genoemde wetsbepaling is derhalve niet beperkt tot de vraag of verweerder zich op grond van het BMA-advies in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het voor eiser, gelet op diens gezondheidstoestand, verantwoord is om te reizen. De rechtbank dient volledig te toetsen of het door verweerder ter zake ingenomen standpunt rechtens juist is

AWB 07/19120

5

16. Mitsdien komt het bestreden besluit voor vernietiging in aanmerking. Verweerder zal opgedragen worden een nieuw besluit te nemen met inachtneming van hetgeen hiervoor is overwogen.

17. Het beroep is derhalve gegrond.

18. De rechtbank acht termen aanwezig verweerder te veroordelen in de door eiser gemaakte proceskosten. Deze kosten zijn met inachtneming van het Besluit proceskosten bestuursrecht en de daarbij behorende bijlage begroot op in totaal € 644,00 voor kosten van door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand:

- 1 punt voor het indienen van een (aanvullend) beroepschrift;
- 1 punt voor het verschijnen ter zitting;
- waarde per punt € 322,00
- wegingsfactor 1.

19. Tevens zal de rechtbank bepalen dat de Staat der Nederlanden aan eiser het door hem gestorte griffierecht ten bedrage van € 143,00 dient te vergoeden.

20. Beslist wordt als volgt.

AWB 07/19120

6

Beslissing

De rechtbank,

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- bepaalt dat verweerder een nieuw besluit dient te nemen met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen;
- bepaalt dat de Staat der Nederlanden namens verweerder aan eiser het door hem gestorte griffierecht dient te vergoeden ten bedrage van € 143,00;
- veroordeelt verweerder in de door eiser gemaakte proceskosten vastgesteld op € 644,00;
- wijst de Staat der Nederlanden aan als de rechtspersoon die de proceskosten dient te vergoeden.

Aldus gedaan door mr. J.R. van Es-de Vries als rechter in tegenwoordigheid van L.M.P. Giezenberg als griffier en in het openbaar uitgesproken op 22 november 2007.

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij:

*Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag*

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschriften verzonden:

26 NOV. 2007

VOOR KONE KONFORM

De griffier van
de Rechtbank
sector bestuursrecht
te 's-Hertogenbosch

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 240
2500 SA 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
- 2 JAN 2008	
ZAAKNR. 200800030	
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Figg-c

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. P. van Zijl
ambtenaar ten departemente

Tegen:
De uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te 's-Hertogenbosch
van 22 november 2007
met kenmerk AWB 07/19120

Inzake:
met IND-kenmerk: 9502.10.0035
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. K. Wijmalen
advocaat te Dordrecht

Procesvertegenwoordiging
's-Hertogenbosch
Magistraatlaan 222
5223 MA 's-Hertogenbosch

Postbus 118
5201 AC 's-Hertogenbosch

P. van Zijl
073-8883444

1. Inleiding

- 1.1. De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te 's-Hertogenbosch van 22 november 2007, verzonden op 26 november 2007, met kenmerk Awb 07/19120 (productie 1), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen de beschikking van 2 mei 2007 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2. Achtergronden

- 2.1. Op 28 juni 2006 heeft verweerder een beroep gedaan op artikel 64 van de Vreemdelingenwet, waarbij door verweerder werd gesteld dat het gezien zijn gezondheidssituatie niet verantwoord zou zijn te reizen.
- 2.2. Bij besluit van 17 november 2006 heeft de Staatssecretaris, naar aanleiding van een op 10 november 2006 uitgebracht advies van het Bureau Medische Advisering (verder: BMA) geweigerd verweerder in aanmerking te brengen voor opschorting van het vertrek op grond van artikel 64 Vreemdelingenwet.
- 2.3. Op 14 december 2006 heeft verweerder bezwaar gemaakt tegen voornoemd besluit.
- 2.4. Bij besluit van 2 mei 2007 heeft de Staatssecretaris het bezwaarschrift ongegrond verklaard.
- 2.5. Bij thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3. Grieven

- 3.1. De Staatssecretaris is van oordeel dat het besluit van 2 mei 2007 rechtens juist is. Met het daarop had het beroep tegen dat besluit op ongegrond verklaard dienen te worden.
- 3.2. De Staatssecretaris heeft twee grieven tegen de uitspraak.

Grief 1

- 3.3. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 13 op pagina 4 van de bestreden uitspraak:

Met eiser is de rechtbank evenwel van oordeel dat er niettemin concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid en volledigheid van het door BMA gegeven advies. Deze twijfel komt voort uit de beperkte reikwijdte van de vraagstelling die verweerder aan het BMA heeft voorgelegd die er in feite louter op neer komt of behandeling van psychiatrische ziekten in het algemeen in Marokko mogelijk is en of eiser in staat is om te reizen. (...) Het ontbreken van een antwoord op deze vraag klemt te meer in een geval als het onderhavige waarin te voorzien is dat reizen naar het land van herkomst een negatieve invloed zal hebben op de toestand van eiser. Deze vraag onthrekt dan ook ten onrechte in de door verweerder opgestelde criteria die ten tijde van belang in onderdeel B8/10 van de VC 2000 met betrekking tot de toepassing van artikel 64 van de Vw 2000 zijn opgenomen. Anders dan verweerder heeft gedaan, dient deze

bepaling aldus te worden uitgelegd, dat onderzoek dient te worden of reizen naar het land van herkomst voorzienbaar zal leiden tot schade van de gezondheid van de betrokken vreemdeling en zo ja, of en in hoeverre een dergelijk effect aanvaardbaar is te achten. (...) Het voorgaande brengt met zich dat verweerder een te beperkte en daarmee onjuiste toepassing heeft gegeven aan artikel 64 van de Vw 200.'

Grief II

- 3.4. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 14 op pagina 4 van de bestreden uitspraak:

'Dit klemt te meer nu eiser reeds in bezwaar een brief van 4 december 2006 van zijn behandelend psychiater heeft ingebracht waarin in niet mis te verstane bewoording een gemotiveerd standpunt inzake de gedwongen uitzetting naar Marokko wordt ingenomen. Zoals hiervoor reeds is aangegeven geeft deze arts in zijn aanvullende brief onder meer aan te verwachten dat bij een gedwongen vertrek eisers psychose zeer heftig tot een levensgevaarlijke uitbarsting zal komen en levensgevaarlijk zal zijn voor zowel zijn eigen persoon als voor allen in zijn directe buurt. Het risico op suïcide acht de behandelaar onaanvaardbaar hoog. Bij brief van 11 oktober 2007 heeft de behandelend psychiater bevestigd dat de situatie van eiser niet veranderd is ten opzichte van de brief van 4 december 2006.'

- 3.5. Op de hiervoor genoemde en bestreden rechtsoverwegingen van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 16 tot en met 19 van de bestreden uitspraak. Gegrondverklaring van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze overwegingen aan.

Toelichting:

- 3.6. Gelet op de samenhang worden deze grieven gezamenlijk besproken. De rechtbank miskent de betekenis van artikel 64 Vw. Daartoe wordt op het volgende gewezen.

In artikel 25 Vw (oud) was bepaald:

"Uitzetting blijft achterwege, indien de verwijdering van de vreemdeling uit Nederland met het oog op zijn gezondheidsstoestand of die van een zijner gezinsleden niet verantwoord is te achten."

In artikel 64 Vw is thans bepaald:

"Uitzetting blijft achterwege zolang het gelet op de gezondheidsstoestand van de vreemdeling of die een van zijn gezinsleden niet verantwoord is om te reizen."

Blijkens de Memorie van Toelichting op het huidige artikel 64 Vw heeft de wetgever slechts een verduidelijking beoogd van de bedoeling van deze bepaling. Uitzetting blijft namelijk slechts achterwege indien de vreemdeling dan wel een van zijn gezinsleden om gezondheidsredenen niet kan of kunnen reizen (onderstreping schrijver dezes). Ten opzichte van artikel 25 Vw (oud) is artikel 64 Vw alleen redactioneel gewijzigd. Zo al de rechtbank een ruimere uitleg beoogt in artikel 64 Vw, heeft zij daarmee het voorgaande miskend.

Derhalve is dan ook terecht aan BMA voorgelegd of verweerder kan reizen, zo ja, met welk voertuig en welke medische voorziening voor, tijdens of direct na de reis dienen te worden gerealiseerd. Derhalve is het BMA-advies juist en volledig. In dat verband is van belang dat BMA ook rekening houdt met de vraag of er na aankomst sprake is van een medische nood situatie op korte termijn, conform het beleid zoals neergelegd in A4/7.1 en B8/3 van de Vc2000. De rechtbank heeft dit miskend.

- 3.7. Voorts lijkt de rechtbank met de bestreden rechtsoverwegingen te miskennen dat de Staatssecretaris bij een eventuele gedwongen verwijdering zich committeert aan de reisvoorwaarden die BMA heeft gesteld (zoals verwoord in het antwoord op vraag 5b van de BMA-nota van 10 november 2006).
- 3.5. Voorts heeft de rechtbank miskend dat BMA zich rekenschap heeft gegeven van een door de behandelend psychiater van verweerder ingeschat verhoogd zelfdodegevaar in het geval van een (gedongen) uitzetting (zie antwoord op vraag 4 in genoemde BMA-nota) en mitsdien de reisvoorwaarden heeft gesteld zoals vermeld in punt 5b. van de BMA-nota.

4. Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 2 mei 2007 ingestelde beroep.

Den Bosch, 2 januari 2008

Gemachtigde,

M. Vogel, (senior-procesvertegenwoordiger)

Ministerie van Justitie
Immigratie en Naturalisatiedienst
Proces Protesvertegenwoordiging
Vestiging Den Bosch
Postbus 118
5201 AC Den Bosch
telefoon 073 - 888 3447
telefax 073 - 888 3056